

der SR-regeringen indebar, at indvandrerkvinder i alt for ringe grad blev integreret på arbejdsmarkedet. Det problem bærer vi stadig rundt på; indvandrerkvinder fra ikkevestlige lande har i dag en beskæftigelsesfrekvens på ca. 46 pct. Det er ikke bare et problem for kvinderne selv, det er også et problem for integrationen, fordi den bedste integration sker gennem et rigtigt arbejde.

En rapport fra AKF, Anvendt Kommunal-Forskning, fortæller os, at mange indvandrerkvinder har været uden for arbejdsmarkedet af kulturelle årsager, og AKF konkluderer:

»Det har i mange tilfælde været selvvalgt, men for nogle indvandrerkvinder har det ikke været deres eget ønske. For dem har 300-timersreglen været et argument, de kunne bruge over for deres ægtefælle.«

En afskaffelse af 300-timers reglen vil skade både beskæftigelsen, integrationen og ligestillingen. Jeg kan kun undre mig over, at forslagsstillerne helt åbenlyst går imod ligestillingssynspunktet i denne sag. Jeg synes, det nærmer sig det skammelige, og jeg undrer mig over, at de gamle tilhængere af ligestilling, der vel findes i forslagsstillernes partier, ikke råber op.

Hvad angår starthjælpen, var situationen før starthjælpens indførelse, at en meget stor andel af nyankomne udlændinge sad fast i kontanthjælpssystemet, fordi de ville tabe penge på at tage et arbejde. Derfor var det afgørende for regeringen, at ydelserne fik et niveau, der betød, at det altid kunne betale sig at arbejde frem for at modtage kontanthjælp, vel at mærke også på lavtlansområdet. De høje ydelser hæmmede i høj grad integrationen, fordi de netop havde den bivirkning, at modtagerne ikke kom ud på arbejdsmarkedet.

I dag har stort set alle familietyper en økonomisk fordel, blot den ene tager ét arbejde på mindstelønsniveau. Undersøgelserne viser, at starthjælpen sammen med en massiv integrationsindsats i høj grad har fremmet integrationen, fordi flere er i uddannelse og flere er kommet i arbejde, og således er der i dag langt flere i gruppen af starthjælpsmodtagere, der forsørger sig selv, nemlig i den gruppe, der efter de gamle regler modtager introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau. Færre er altså fastlåst på offentlig forsørgelse. Det er en ærlig sag, at færre på offentlig forsørgelse ikke er noget succeskriterium for Socialdemokraterne og De Radikale, men det er det for regeringen.

Vi slipper desværre ikke for at høre den gamle historie om, at der er behov for utallige enkeltydelser til modtagere af starthjælp. Hele 80 pct. af flygtningefamilierne på starthjælp påstås ifølge en stikprøveundersøgelse fra CASA at have modtaget hjælp til enkeltudgifter i løbet af 1 år. Men landstal for 2004 og 2005 viser, at personer på introduktionsydelse på starthjælpsniveau fik udbetalt ekstra hjælp i nogenlunde samme omfang som dem, der før starthjælpen blev indført, fik introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau.

Der bliver ganske rigtigt udbetalt mange enkeltydelser, men det er der ikke noget viderværdigt i. Nyankomne flygtninge modtager ekstra i den første tid, uanset om de er på starthjælp eller introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau. Når de ankommer til deres kommune, vil de næsten altid have brug for hjælp til etablering, hjælp til tandlægeudgifter, hjælp til transport i forbindelse med deltagelse i introduktionsprogrammet, og det er jo netop enkeltydelser.

Kl. 12:59

Hvad angår loftet over kontanthjælpsmodtagere og 500-kroners-nedsættelsen, indførte regeringen disse tiltag for at øge det økonomiske incitament til at tage et arbejde. Uden 500-kroners-nedsættelsen og kontanthjælpsloftet ville nogle ægtepar tabe penge på at gå på arbejde. Et ægtepar på kontanthjælp omfattet af kontanthjælpsloftet og med to børn i alderen 3-6 år, som begge er i daginstitution, og hvor ægteparret har boligudgifter, som svarer til gennemsnittet, har et rådighedsbeløb på 11.000 kr. om måneden efter skat, boligudgifter og daginstitutionsbetaling. Et ægtepar, der arbejder henholdsvis 37 timer og 25 timer om ugen til en timeløn på 100 kr., svarende nogenlunde til mindstelønnen, vil have ca. 1.000 kr. mere til rådighed netto om måneden end et par på kontanthjælp, efter at skat og boligudgifter m.v. er betalt. Hvis loftet ikke havde været der, ville ægteparret med de nævnte lønninger have haft ca. 500 kr. mindre til rådighed om måneden i forhold til ægteparret på kontanthjælp.

Hidtidige analyser af kontanthjælpsloftet indikerer, at flere kommer i beskæftigelse. F.eks. viste kulegravningen af kontanthjælpsområdet fra oktober 2006, at sandsynligheden for at komme i job er højere for gifte og samlevende på det tidspunkt, hvor de bliver omfattet af loftet. Få personer er berørt af loftet igennem længere tid. Lidt over 80 pct. af de personer, der var berørt af